

قول مساعد دادستانی در مورد پرونده رضا شهبانی

جامعه فردا: گروهی از فعالان صنفی، دانشجویان و دیگر فعالان حقوق کارگری، پیش از ظهر دیزوز به مقابل وزارت کار در خیابان آزادی رفتند تا چنان که پیشتر در اعلان‌شان آورده بودند، «ربابه رضایی»، همسر رضا شهبانی، فعال کارگری زندانی، را «در پیگیری وضعیت رضا شهبانی» همراهی کنند؛ تجمعی که خیلی زود و با افزونی گرفتن تعداد حاضران و از پیی آن، مداخله نیروهای انتظامی به خشونت کشیده شد.

اخباری که پس از آن رسید، از ضرب و شتم می گفتند و از بازداشت. ساعت یک بعد از ظهر، ربابه رضایی بازداشت شد و پس از او چندین تن دیگر. حسن سعیدی، عضو ارشد اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران هم که در تصاویر به دست آمده از تجمع، رویش کیود و پیرهن فرم‌ش چاک خورده بود، بازداشت شد. نخستین خبرها از بازداشت ۵۱ نفر، ۴۱ مرد و ۱۰ زن، گفتند و پس از آن، اخباری غیررسمی و نقل قول‌هایی از بازداشتی‌ها این رقم را تا ۱۷۰ الی ۸۰ نفر اعلام کردند. همچنین به گفته آنان، بازداشتی‌ها به زندان اوین منتقل شدند.

احمد مسبریان، معاون روابط کار وزیر کار، در پی این دستگیری‌ها به ایلتا گفت: «اگر همسر رضا شهبانی به صورت شخصی در فضایی آرام و بدون تنش به وزارت کار بیایید، مذاکره و پیگیری میسر است. نباید در فضای مجازی جنجال آفرینی شود تا به تنش و فضای امنیتی بینجامد.» او ادامه داد: «در جریان دستگیری‌ها و این که چه کسانی بازداشت شده‌اند، نیستیم و در ضمن این راهم باید اضافه کنم که بازداشت‌ها خارج از محدوده وزارت کار انجام شده و هیچ کس داخل محوطه وزارت کار بازداشت نشده‌است.»

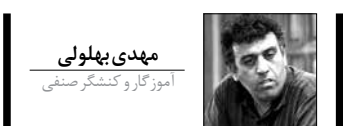
عاقبت ساعت ۴ بعد از ظهر، ربابه رضایی و زنان دستگیر شده دیگر آزاد شدند و پس از آن و به تدریج، دیگر بازداشتی‌ها به گفته آنان «با اخذ تمهید».

پس از پایان تنش ه‌ا، «کمیته دفاع از رضا شهبانی» در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد که امین ناصری، رئیس زندان اوین با ۶ نمایندهٔ بازداشتی‌ها دیدار کرده تا آنان دلیل تجمع را برای او توضیح دهند. پس از آن، ناصری با دادستانی تماس گرفته و دادستانی در پاسخ از ربابه رضایی خواسته فردا در نامه ای به دادستانی و همچنین، به زندان اوین، وضعیت شهبانی را شرح دهد تا تسریعا بررسی شود. در نهایت این دادستانی بوده که دستور داده همه بازداشت شده‌ها آزاد شوند.

همچنین به گفته آنان، یکی از مقام‌های مسئول در پرونده، با حضور در زندان اوین به رضایی قول داده که خود شخصا پیگیر پرونده شهبانی و انتقال او از زندان رجایی شهر به بیمارستان باشد، به شرط آنکه آنان قول دهند که دیگر تجمع نخواهند کرد.

رضا شهبانی که مدتی است به جرم فعالیت‌های صنفی کارگری در زندان به سر می برد، ماه پیش در زندان سکنی کرد و اکنون وضعیت جسمانی مناسبی ندارد. با این همه، تاکنون از انتقال او به بیمارستان امتناع شده است؛ آن هم در شرایطی که همچنان ۱۰ ماه از زمان محکومیت او باقی است. شهبانی به دوران گذراندن شش سال حبس تعزیری‌اش که از سال ۱۸۹۶ آغاز شد، به دلیل بیماری با موافقت مقامات قضایی مدتی به مرخصی رفت، اما وقتی مراد ماه امسال به زندان بازگشت، با حکم دادستانی مبنی بر پنج ماه غیبت از محکومیت حبس ۶ ساله خود مواجه شد تا به گذراندن ۱۷ ماه حبس بیشتر محکوم شود. او در اعتراض به این وضعیت، اعتصاب غذا کرد.

و همچنان سند ۲۰۳۰

«گزارش‌هایی از کارکنان آموزش و پرورش به صورت مخفیانه به دست من رسیده است که می‌گویند بیش از ۳۰ کارگاه در کشور تشکیل شده است با عنوان تقویت جنسی کودکان. اینکه این کلاس‌ها و کارگاه‌ها با چه استنادی و با کدام مجوز در شهرهای مختلفی اصفهان، تهران، گناباد، کرمانشاه، مشهد و شیراز در حال اجراءست مشخص نیست. مشخص است که سرویس‌های بیگانه با واسطه بهائی‌ها دارند

این کارها را در مدارس تحت عنوان حمایت از کودکان سیل و زلزله زده انجام می‌دهند. یعنی پیشنهاد دادند که در ایران در مناطق سیل یا زلزله زده تعدادی مدرسه می‌سازیم به شرط اینکه آموزش آن مدارس به ما واگذار شود. همچنین برخی گزارش‌های می‌گوید مراکز برای ارائه خدمات همجنس‌بازی احداث شده است.» (حسن رحیم‌پورازغدی، روزنامه کیهان، ۲۷ آذر ۹۶)
بحث اصلی‌ گوینده این سخنان، برمی‌گردد به سند ۲۰۳۰ پونسکو؛ سندی که در دوران انتخابات ریاست‌جمهوری دوازدهم، بسیار محل توجه واقع شد و در سطح گسترده‌ای در رسانه‌ها بازتاب یافت. آموزش و پرورش البته چه در زمان انتخابات و چه پس

از آن، بارها اعلام کرده که اجرای این سند را از دستور کار خود خارج کرده است اما با این وجود، برخی کسان با آسمان و زمین کردن و بافتن همه‌چیز به هم و با بنیادهای اندیشگی مغشوش، همچنان بر این پای می‌فشارند که آموزش و پرورش در پی اجرای این سند است! سند ۲۰۳۰ در اصل سندی فراگیر درباره توسعه پایدار است که در بخشی از آن به آموزش و پرورش هم می‌پردازد.

کی سند توسعه پایدار برای رسیدن به هدف‌های کلی در زمینه‌های بهبود شرایط زندگی و زدودن فقر مطلق از زندگی بشر در سطح جهان و مبارزه با بدتر شدن وضعیت آب و هوا و بسیاری از چالش‌های پیش

رو می‌مانند. آنچه در زمینه تعلیم و تربیت در این سند به آن اشاره شده در دیگر سندهای آموزشی — حقوقی جهانی نیز آمده است.

هدف تمامی این اسناد، دستیابی به یک آموزش وجود، رایگان و برابر و ارائه آموزشی است که شهروندی آشنا به حقوق بشر، آشتی‌جو و اخلاقی با می‌آورد. در هدف چهارم این سند می‌خوانیم: «تضمین آموزش با کیفیت، برابر و فراگیر و ترویج فرصت‌های یادگیری مادام‌العمر برای همه» و یا «تضمین اینکه همه دختران و پسران تا سال ۲۰۳۰ دوره‌های آموزش ابتدایی و متوسطه را به صورت کیفی، منصفانه و بدون پرداخت هیچ گونه شهریه به طور کامل و با دستیابی به نتایج موثر در حوزه یادگیری به پایان برسانند.» در هدف پنجم بر «تضمین مشارکت کامل و مؤثر زنان و در

طرحی هستیم که طبق آن تیم ملی دختران از سال ۹۷ شروع به کار خواهد کرد و مسابقاتی را هم با پوشش کاملاً اسلامی برگزار خواهیم کرد. ضمن اینکه برای خانم‌ها در دو بخش هم اعزام برون‌مرزی خواهیم داشت، فقط توصیه می‌کنیم ورزشکاران کمی صبور باشند و کار خود را سخت نکنند.» این گفته‌ها در حالی است که پدر این دختر ژیمناست ده‌ساله می‌گوید: «سفر شخصی من به کسی ربطی ندارد. اینجا مسابقه نبود و دخترم تمرین کرد و سالن دختران و پسران نیز مجزا بودند.» پدر دختر ژیمناست ایرانی می‌گوید که دختر او به مسابقات ژیمناستیک مالزی نرفته است و عکس‌های منتشر شده مربوط به تمرینات دخترش در ارمنستان است. فرشید عبدی‌پور، رئیس هیأت ژیمناستیک شهرستان فردیس، در مورد حواشی ایجادشده در مورد دخترش در فضای مجازی مبنی بر این‌که در مسابقات ژیمناستیک خارجی و بدون حجاب حضور داشته است، می‌گوید: «این عکس‌ها مربوط به مسابقه کوالالمپور نیست و دختر من به تمریناتی در کشور ارمنستان رفته بود. این سفر ما به ارمنستان خانوادگی و با حضور همسر، پدر و پسر انجام شد.» این گفته‌ها یک موضوع را به ذهن متبادر می‌کند که درون‌سازمانی، آینده یک ورزشکار زن نباه می‌شود. وقتی به جای تمرین مساجور می‌شود برای کاری که انجام نداده مجبور به پاسخگویی شود.

عامل برکناری رئیس فدراسیون چوگان

مورد بعدی اتفاقی است که برای گلناز وکیل گیلانی، رئیس سابق فدراسیون چوگان، رخ داد. به گفته خودش به دلیل اختلافاتی که مقامات بالاتر با او داشتند بارها به او گفتند باید استعفا بدهد و تهدیدش کرده بودند اگر استعفا ندهد، عکس‌های خصوصی‌اش در تلگرام منتشر خواهد شد! اگرچه بالاخره با حکم وزیر ورزش و جوانان، گیلانی برکنار شد، به دلیل اختلافات شخصی توانایی او در مدیریت تهدید برای افشای عکس‌های خصوصی‌اش که بی‌حجاب بود از میان رفت، حواشی‌ای که توانایی او را برای مدیریت تحت شعاع قرار داد.

تمهیدات زنان برای ورود به ورزشگاه
سوم دی ماه، فولاد خوزستان در ورزشگاه غدیر اهواز میزبان پرسپولیس تهران بود و یک هوادار دختر برای ورود به ورزشگاه و تماشای این بازی

اختیار قرار دادن فرصت‌های برابر (با مردان) برای انتصاب به مسئولیت‌های بسیار بالا در همه سطوح تصمیم‌گیری در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و همچنین در زندگی عمومی» تأکید شده و البته دستیابی به تساوی جنسیتی و توانمندسازی همه زنان و دختران قید شده است. با توجه به روح کلی سند ۲۰۳۰ تأکید آن بر تفاوت‌های فرهنگی و اولویت‌های ملی، برخی برداشت‌های منفی مبنی بر پرداختن و گسترش همجنس‌گرایی، نادرست و ناهمخوان با روح کلی این سند است. نکته مهم این است که سند ۲۰۳۰ بر بنیادهای اندیشگی آموزش نوین، همچون حقوق بشر، استوار است و گویا برخی کسان، مخالفند با این بنیادها را در قالب مخالفت با سسندی بیان می‌کنند که اجرای آن از دستور کار آموزش و پرورش خارج شده است.

از نقاشی صورت به شکل آقایان استفاده کرد. این خبری است که در فضای مجازی سر و صدا و اعتراضات زیادی برانگیخت. برخی فعالان حوزه زنان گفتند چرا باید آن قدر شرایط سخت شود که یک زن برای دیدن بازی تیم مورد علاقه‌اش مجبور شود چهره‌اش را شبیه مردان درست کند

و اگر شناسان نیارد به عنوان مجرم هم دستگیر شود. در ماه گذشته هم دختری برای دیدن بازی تیم محبوبش از حاشیه دیوار استادیومی در یکی از شهرستان‌ها بالا رفت. دربارہ ورود زنان به استادیوم، آخرین بار فراکسیون زنان مجلس دهم که به دیدار مراجع در قم رفته بودند مذاکراتی انجام دادند، مذاکراتی که در مورد رسیدگی بیشتر به حوزه ورزش زنان و دختران بود. با تمام این مذاکرات و تمهیدات، ورزش زنان دستخوش حواشی شده است و این حواشی سدی شده است تا از رسیدگی به امور اصلی برای قهرمانی زنان در مسابقات جهانی غافل شویم. وقتی حتی عکاسان زن اجازه حضور در سالن ندارند تا از کشتی کلاسیک زنان عکس تهیه کنند یا شاهد حضور «مری سرد تیم ملی کبندی زنان تایلند در سالن باروسری!» در جریان مسابقات کبندی زنان در گرگان هستیم، شاید وقت آن رسیده که به جای آنکه از جملاتی چون «کمبودها هم ندار.» استفاده کنیم لاقل به طور جدی‌تری به این بحث ورود کنیم. تعداد مسدال آوران در ورزش زنان کم نبوده که به دلیل شرایط راه مهاجرت را انتخاب کردند و هر خروج به معنی رفتن یک ثروت ملی— مینهی است. از ورزشکاران زنی که در این سال‌ها راه رفتن را برگزیدند می‌توان به چند مورد

اشاره کرد: «آرزو معتمدی، در رشته قایقرانی و المپیک ۲۰۱۲ سهمیه گرفت و سال ۱۳۹۱ به آمریکا مهاجرت کرد. راحله آسمانی، توانود کار ابرانی که سهمیه المپیک ۲۰۱۶ را زیر پرچم فدراسیون جهانی کسب کرد. او دارنده مدال بازی‌های آسیایی و ۲ طلا، یک نقره و ۲ برنز مسابقات آزاد توکائونو است و سال ۱۳۹۱ به بلژیک پناهنده شد. مینا علیزاده، ملی‌پوش قایقرانی در رشته دراگون بوت که سال ۱۳۸۸ کشور آلمان اعلام پناهنده‌ی او را برای مدیریت حواشی ورزش زنان پررنگ‌تر از رسیدگی به بودجه و تجهیزات ورزشی شده است، تا جایی که به‌طور مثال حتی انگار تمهیدات و مذاکرات برای ورود زنان به ورزشگاه هم چارمساز نیست، باید روی صورت‌شان شکل ریش مردانه اطراحی کنند، بشکند تا بروند و کسی به تبعاتش فکر نمی‌کند.

اوایل هفته در فضای مجازی

دختر ۱۰ ساله ژیمناست ایرانی

منتشر شد که پوشش مناسب نداشت. این اتفاق منجر شد تا خبر برسد این دختر ژیمناست به دلیل عدم رعایت حجاب

به کمیته انضباطی فراخوانده شده است

مورد بعدی اتفاقی است که برای گلناز

وکیل گیلانی، رئیس سابق فدراسیون چوگان، رخ داد. به گفته خودش به دلیل اختلافاتی که مقامات بالاتر با او داشتند

باید استعفا بدهد و تهدیدش کرده بودند اگر استعفا ندهد، عکس‌های خصوصی‌اش در تلگرام منتشر خواهد شد

مورد بعدی اتفاقی است که برای گلناز

وکیل گیلانی، رئیس سابق فدراسیون چوگان، رخ داد. به گفته خودش به دلیل اختلافاتی که مقامات بالاتر با او داشتند

باید استعفا بدهد و تهدیدش کرده بودند اگر استعفا ندهد، عکس‌های خصوصی‌اش در تلگرام منتشر خواهد شد

جامعه فردا: گروهی از فعالان صنفی، دانشجویان و دیگر فعالان حقوق کارگری، پیش از ظهر دیزوز به مقابل وزارت کار در خیابان آزادی رفتند تا چنان که پیشتر در اعلان‌شان آورده بودند، «ربابه رضایی»، همسر رضا شهبانی، فعال کارگری زندانی، را «در پیگیری وضعیت رضا شهبانی» همراهی کنند؛ تجمعی که خیلی زود و با افزونی گرفتن تعداد حاضران و از پیی آن، مداخله نیروهای انتظامی به خشونت کشیده شد.

اخباری که پس از آن رسید، از ضرب و شتم می گفتند و از بازداشت. ساعت یک بعد از ظهر، ربابه رضایی بازداشت شد و پس از او چندین تن دیگر. حسن سعیدی، عضو ارشد اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران هم که در تصاویر به دست آمده از تجمع، رویش کیود و پیرهن فرم‌ش چاک خورده بود، بازداشت شد. نخستین خبرها از بازداشت ۵۱ نفر، ۴۱ مرد و ۱۰ زن، گفتند و پس از آن، اخباری غیررسمی و نقل قول‌هایی از بازداشتی‌ها این رقم را تا ۱۷۰ الی ۸۰ نفر اعلام کردند. همچنین به گفته آنان، بازداشتی‌ها به زندان اوین منتقل شدند.

احمد مسبریان، معاون روابط کار وزیر کار، در پی این دستگیری‌ها به ایلتا گفت: «اگر همسر رضا شهبانی به صورت شخصی در فضایی آرام و بدون تنش به وزارت کار بیایید، مذاکره و پیگیری میسر است. نباید در فضای مجازی جنجال آفرینی شود تا به تنش و فضای امنیتی بینجامد.» او ادامه داد: «در جریان دستگیری‌ها و این که چه کسانی بازداشت شده‌اند، نیستیم و در ضمن این راهم باید اضافه کنم که بازداشت‌ها خارج از محدوده وزارت کار انجام شده و هیچ کس داخل محوطه وزارت کار بازداشت نشده‌است.»

عاقبت ساعت ۴ بعد از ظهر، ربابه رضایی و زنان دستگیر شده دیگر آزاد شدند و پس از آن و به تدریج، دیگر بازداشتی‌ها به گفته آنان «با اخذ تمهید».

پس از پایان تنش ها، «کمیته دفاع از رضا شهبانی» در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد که امین ناصری، رئیس زندان اوین با ۶ نمایندهٔ بازداشتی‌ها دیدار کرده تا آنان دلیل تجمع را برای او توضیح دهند. پس از آن، ناصری با دادستانی تماس گرفته و دادستانی در پاسخ از ربابه رضایی خواسته فردا در نامه ای به دادستانی و همچنین، به زندان اوین، وضعیت شهبانی را شرح دهد تا تسریعا بررسی شود. در نهایت این دادستانی بوده که دستور داده همه بازداشت شده‌ها آزاد شوند.

همچنین به گفته آنان، یکی از مقام‌های مسئول در پرونده، با حضور در زندان اوین به رضایی قول داده که خود شخصا پیگیر پرونده شهبانی و انتقال او از زندان رجایی شهر به بیمارستان باشد، به شرط آنکه آنان قول دهند که دیگر تجمع نخواهند کرد.

رضا شهبانی که مدتی است به جرم فعالیت‌های صنفی کارگری در زندان به سر می برد، ماه پیش در زندان سکنی کرد و اکنون وضعیت جسمانی مناسبی ندارد. با این همه، تاکنون از انتقال او به بیمارستان امتناع شده است؛ آن هم در شرایطی که همچنان ۱۰ ماه از زمان محکومیت او باقی است. شهبانی به دوران گذراندن شش سال حبس تعزیری‌اش که از سال ۱۸۹۶ آغاز شد، به دلیل بیماری با موافقت مقامات قضایی مدتی به مرخصی رفت، اما وقتی مراد ماه امسال به زندان بازگشت، با حکم دادستانی مبنی بر پنج ماه غیبت از محکومیت حبس ۶ ساله خود مواجه شد تا به گذراندن ۱۷ ماه حبس بیشتر محکوم شود. او در اعتراض به این وضعیت، اعتصاب غذا کرد.

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

←

→

جامعه فردا: گروهی از فعالان صنفی، دانشجویان و دیگر فعالان حقوق کارگری، پیش از ظهر دیزوز به مقابل وزارت کار در خیابان آزادی رفتند تا چنان که پیشتر در اعلان‌شان آورده بودند، «ربابه رضایی»، همسر رضا شهبانی، فعال کارگری زندانی، را «در پیگیری وضعیت رضا شهبانی» همراهی کنند؛ تجمعی که خیلی زود و با افزونی گرفتن تعداد حاضران و از پیی آن، مداخله نیروهای انتظامی به خشونت کشیده شد.

اخباری که پس از آن رسید، از ضرب و شتم می گفتند و از بازداشت. ساعت یک بعد از ظهر، ربابه رضایی بازداشت شد و پس از او چندین تن دیگر. حسن سعیدی، عضو ارشد اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران هم که در تصاویر به دست آمده از تجمع، رویش کیود و پیرهن فرم‌ش چاک خورده بود، بازداشت شد. نخستین خبرها از بازداشت ۵۱ نفر، ۴۱ مرد و ۱۰ زن، گفتند و پس از آن، اخباری غیررسمی و نقل قول‌هایی از بازداشتی‌ها این رقم را تا ۱۷۰ الی ۸۰ نفر اعلام کردند. همچنین به گفته آنان، بازداشتی‌ها به زندان اوین منتقل شدند.

احمد مسبریان، معاون روابط کار وزیر کار، در پی این دستگیری‌ها به ایلتا گفت: «اگر همسر رضا شهبانی به صورت شخصی در فضایی آرام و بدون تنش به وزارت کار بیایید، مذاکره و پیگیری میسر است. نباید در فضای مجازی جنجال آفرینی شود تا به تنش و فضای امنیتی بینجامد.» او ادامه داد: «در جریان دستگیری‌ها و این که چه کسانی بازداشت شده‌اند، نیستیم و در ضمن این راهم باید اضافه کنم که بازداشت‌ها خارج از محدوده وزارت کار انجام شده و هیچ کس داخل محوطه وزارت کار بازداشت نشده‌است.»

عاقبت ساعت ۴ بعد از ظهر، ربابه رضایی و زنان دستگیر شده دیگر آزاد شدند و پس از آن و به تدریج، دیگر بازداشتی‌ها به گفته آنان «با اخذ تمهید».

پس از پایان تنش ها، «کمیته دفاع از رضا شهبانی» در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد که امین ناصری، رئیس زندان اوین با ۶ نمایندهٔ بازداشتی‌ها دیدار کرده تا آنان دلیل تجمع را برای او توضیح دهند. پس از آن، ناصری با دادستانی تماس گرفته و دادستانی در پاسخ از ربابه رضایی خواسته فردا در نامه ای به دادستانی و همچنین، به زندان اوین، وضعیت شهبانی را شرح دهد تا تسریعا بررسی شود. در نهایت این دادستانی بوده که دستور داده همه بازداشت شده‌ها آزاد شوند.

همچنین به گفته آنان، یکی از مقام‌های مسئول در پرونده، با حضور در زندان اوین به رضایی قول داده که خود شخصا پیگیر پرونده شهبانی و انتقال او از زندان رجایی شهر به بیمارستان باشد، به شرط آنکه آنان قول دهند که دیگر تجمع نخواهند کرد.

رضا شهبانی که مدتی است به جرم فعالیت‌های صنفی کارگری در زندان به سر می برد، ماه پیش در زندان سکنی کرد و اکنون وضعیت جسمانی مناسبی ندارد. با این همه، تاکنون از انتقال او به بیمارستان امتناع شده است؛ آن هم در شرایطی که همچنان ۱۰ ماه از زمان محکومیت او باقی است. شهبانی به دوران گذراندن شش سال حبس تعزیری‌اش که از سال ۱۸۹۶ آغاز شد، به دلیل بیماری با موافقت مقامات قضایی مدتی به مرخصی رفت، اما وقتی مراد ماه امسال به زندان بازگشت، با حکم دادستانی مبنی بر پنج ماه غیبت از محکومیت حبس ۶ ساله خود مواجه شد تا به گذراندن ۱۷ ماه حبس بیشتر محکوم شود. او در اعتراض به این وضعیت، اعتصاب غذا کرد.

عاقبت ساعت ۴ بعد از ظهر، ربابه رضایی و زنان دستگیر شده دیگر آزاد شدند و پس از آن و به تدریج، دیگر بازداشتی‌ها به گفته آنان «با اخذ تمهید».

پس از پایان تنش ها، «کمیته دفاع از رضا شهبانی» در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد که امین ناصری، رئیس زندان اوین با ۶ نمایندهٔ بازداشتی‌ها دیدار کرده تا آنان دلیل تجمع را برای او توضیح دهند. پس از آن، ناصری با دادستانی تماس گرفته و دادستانی در پاسخ از ربابه رضایی خواسته فردا در نامه ای به دادستانی و همچنین، به زندان اوین، وضعیت شهبانی را شرح دهد تا تسریعا بررسی شود. در نهایت این دادستانی بوده که دستور داده همه بازداشت شده‌ها آزاد شوند.

همچنین به گفته آنان، یکی از مقام‌های مسئول در پرونده، با حضور در زندان اوین به رضایی قول داده که خود شخصا پیگیر پرونده شهبانی و انتقال او از زندان رجایی شهر به بیمارستان باشد، به شرط آنکه آنان قول دهند که دیگر تجمع نخواهند کرد.

رضا شهبانی که مدتی است به جرم فعالیت‌های صنفی کارگری در زندان به سر می برد، ماه پیش در زندان سکنی کرد و اکنون وضعیت جسمانی مناسبی ندارد. با این همه، تاکنون از انتقال او به بیمارستان امتناع شده است؛ آن هم در شرایطی که همچنان ۱۰ ماه از زمان محکومیت او باقی است. شهبانی به دوران گذراندن شش سال حبس تعزیری‌اش که از سال ۱۸۹۶ آغاز شد، به دلیل بیماری با موافقت مقامات قضایی مدتی به مرخصی رفت، اما وقتی مراد ماه امسال به زندان بازگشت، با حکم دادستانی مبنی بر پنج ماه غیبت از محکومیت حبس ۶ ساله خود مواجه شد تا به گذراندن ۱۷ ماه حبس بیشتر محکوم شود. او در اعتراض به این وضعیت، اعتصاب غذا کرد.

عاقبت ساعت ۴ بعد از ظهر، ربابه رضایی و زنان دستگیر شده دیگر آزاد شدند و پس از آن و به تدریج، دیگر بازداشتی‌ها به گفته آنان «با اخذ تمهید».

پس از پایان تنش ها، «کمیته دفاع از رضا شهبانی» در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد که امین ناصری، رئیس زندان اوین با ۶ نمایندهٔ بازداشتی‌ها دیدار کرده تا آنان دلیل تجمع را برای او توضیح دهند. پس از آن، ناصری با دادستانی تماس گرفته و دادستانی در پاسخ از ربابه رضایی خواسته فردا در نامه ای به دادستانی و همچنین، به زندان اوین، وضعیت شهبانی را شرح دهد تا تسریعا بررسی شود. در نهایت این دادستانی بوده که دستور داده همه بازداشت شده‌ها آزاد شوند.

همچنین به گفته آنان، یکی از مقام‌های مسئول در پرونده، با حضور در زندان اوین به رضایی قول داده که خود شخصا پیگیر پرونده شهبانی و انتقال او از زندان رجایی شهر به بیمارستان باشد، به شرط آنکه آنان قول دهند که دیگر تجمع نخواهند کرد.

رضا شهبانی که مدتی است به جرم فعالیت‌های صنفی کارگری در زندان به سر می برد، ماه پیش در زندان سکنی کرد و اکنون وضعیت جسمانی مناسبی ندارد. با این همه، تاکنون از انتقال او به بیمارستان امتناع شده است؛ آن هم در شرایطی که همچنان ۱۰ ماه از زمان محکومیت او باقی است. شهبانی به دوران گذراندن شش سال حبس تعزیری‌اش که از سال ۱۸۹۶ آغاز شد، به دلیل بیماری با موافقت مقامات قضایی مدتی به مرخصی رفت، اما وقتی مراد ماه امسال به زندان بازگشت، با حکم دادستانی مبنی بر پنج ماه غیبت از محکومیت حبس ۶ ساله خود مواجه شد تا به گذراندن ۱۷ ماه حبس بیشتر محکوم شود. او در اعتراض به این وضعیت، اعتصاب غذا کرد.

عاقبت ساعت ۴ بعد از ظهر، ربابه رضایی و زنان دستگیر شده دیگر آزاد شدند و پس از آن و به تدریج، دیگر بازداشتی‌ها به گفته آنان «با اخذ تمهید».

پس از پایان تنش ها، «کمیته دفاع از رضا شهبانی» در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد که امین ناصری، رئیس زندان اوین با ۶ نمایندهٔ بازداشتی‌ها دیدار کرده تا آنان دلیل تجمع را برای او توضیح دهند. پس از آن، ناصری با دادستانی تماس گرفته و دادستانی در پاسخ از ربابه رضایی خواسته فردا در نامه ای به دادستانی و همچنین، به زندان اوین، وضعیت شهبانی را شرح دهد تا تسریعا بررسی شود. در نهایت این دادستانی بوده که دستور داده همه بازداشت شده‌ها آزاد شوند.

همچنین به گفته آنان، یکی از مقام‌های مسئول در پرونده، با حضور در زندان اوین به رضایی قول داده که خود شخصا پیگیر پرونده شهبانی و انتقال او از زندان رجایی شهر به بیمارستان باشد، به شرط آنکه آنان قول دهند که دیگر تجمع نخواهند کرد.

رضا شهبانی که مدتی است به جرم فعالیت‌های صنفی کارگری در زندان به سر می برد، ماه پیش در زندان سکنی کرد و اکنون وضعیت جسمانی مناسبی ندارد. با این همه، تاکنون از انتقال او به بیمارستان امتناع شده است؛ آن هم در شرایطی که همچنان ۱۰ ماه از زمان محکومیت او باقی است. شهبانی به دوران گذراندن شش سال حبس تعزیری‌اش که از سال ۱۸۹۶ آغاز شد، به دلیل بیماری با موافقت مقامات قضایی مدتی به مرخصی رفت، اما وقتی مراد ماه امسال به زندان بازگشت، با حکم دادستانی مبنی بر پنج ماه غیبت از محکومیت حبس ۶ ساله خود مواجه شد تا به گذراندن ۱۷ ماه حبس بیشتر محکوم شود. او در اعتراض به این وضعیت، اعتصاب غذا کرد.

عاقبت ساعت ۴ بعد از ظهر، ربابه رضایی و زنان دستگیر شده دیگر آزاد شدند و پس از آن و به تدریج، دیگر بازداشتی‌ها به گفته آنان